

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

48131

Patent dodatkowy
do patentu

45 188

Zgłoszono:

15.XI.1962 (P 100 083)

Pierwszeństwo:

Opublikowano:

27.IV.1964

Kl. 21 g 24/02

MKP ~~H 05 g~~

UKD

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Współtwórcy wynalazku

i
właściciele patentu:

Ryszard Przanowski, Warszawa (Polska), Józef
Cywiński, Warszawa (Polska)

Dzielnik napięcia do modelowania napięć wolnozmiennych

1

Wynalazek dotyczy dzielnika napięcia do modelowania napięć wolnozmiennych w okresach rzędu kilkunastu sekund w urządzeniu elektronowym do terapii prądami małej częstotliwości.

Dzielnik ten ma kąt obrotu 360° i jest napędzany silnikiem synchronicznym przez odpowiedni system przekładni zębatych.

Według wynalazku do modulacji jednej z faz prądu wyprostowanego w urządzeniu według patentu 45188 o trapezowym kształcie obwiedni i rytmie zgodnym z prądem diadynamicznym typu LP stosuje się dzielnik napięcia pełnoobrotowy z uzwojeniem oporowym nawiniętym na izolacyjnym rdzeniu toroidalnym.

Na rysunku jest uwidoczniony przykład wykonania dzielnika napięcia według wynalazku.

Dzielnik napięcia według wynalazku wyposażony jest w dwanaście wyprowadzeń elektrycznych połączonych ze sobą tak, że kolejne wyprowadzenia dzielą cały obwód toroidu na kolejne łuki o następujących długościach, odpowiadającym kątom w radianach:

2

1 — 0,1	rad	7 — 0,166...	rad
2 — 0,166...	rad	8 — 0,233...	rad
3 — 0,166...	rad	9 — 0,1	rad
4 — 0,233...	rad	10 — 0,166	rad
5 — 0,1	rad	11 — 0,166...	rad
6 — 0,166...	rad	12 — 0,233...	rad

Ponadto wyprowadzenia połączone są w dwie grupy *A* i *B*, przy czym grupa *A* obejmuje wyprowadzenia (1), (4), (5), (8), (9), (12), a grupa *B* obejmuje wyprowadzenia (2), (3), (6), (7), (10), (11).

Zastrzeżenie patentowe

Dzielnik napięcia do modelowania napięć wolnozmiennych w okresach rzędu kilkunastu sekund w urządzeniu elektronowym do terapii prądami małej częstotliwości według patentu 45188, znamieny tym, że wyposażony jest w dwanaście wyprowadzeń elektrycznych połączonych ze sobą tak, że kolejne wyprowadzenia dzielą obwód toroidu na kolejne łuki (1—12), które są połączone w dwie grupy (*A* i *B*), przy czym grupa (*A*) obejmuje wyprowadzenia (1, 4, 5, 8, 9, 12), a grupa (*B*) obejmuje wyprowadzenia (2, 3, 6, 7, 10, 11).

